

at Vedkommende, som slutte sig til en anden Præst, desuagtet skulde have Ret til Sognets Kirke. Det Andet, som kan komme i Betragtning, er Trangen. Jeg vil ikke benægte, at der paa enkelte Steder kan være en vis Trang, mig er det personligt ubekjendt; thi hvor jeg har hjemme, eksisterer der ingen Trang, og heller ikke paa de fleste Steder i Danmark, er der en saadan, efter hvad jeg har erfaret. Men at fremkalde en saadan Lov for et enkelt Steds Skyld, synes mig i og for sig ikke rigtigt. Naar desuden fandt religiøs Trang er tilstede, viser Kirkehistorien paa mangfoldige Steder, ja endogsaa den sidste Tids Kirkehistorie, hvilke Opoffrelser Menighederne eller enkelte Medlemmer i samme ere istand til at paatage sig, for at tilfredsstille deres religiøse Trang. Vi behøve ikke at gaae længere end til den frie Kirke i Skotland; der opstod Tvist angaaende Patronatsrettighederne; man kunde ikke sige, at det var noget vigtigt Spørgsmaal, men det opstod under Indflydelse af dem, som ikke vilde slutte sig til de af Patronerne udnævnte Præster; de valgte selv saadanne, offrede Missioner til at bygge Kirker; her var altsaa en Trang tilstede, som godtgjorde sig i Gjerningen; men en Trang, som ikke ytrer sig indtagen paa et enkelt Sted og ikke paa anden Maade end i tomme Klager, er i religiøs Henseende ikke berettiget. Jeg har yttret dette, for at tilkjendegive, af hvad Grund jeg i Udvalget ikke blot har sluttet mig til Majoriteten, men endog til den Deel af Majoriteten, som end ikke har kunnet gaae ind paa Endringsforslaget.

Drejer: Min Stilling til det Spørgsmaal, der i dette Diebliff ligger for, foranlediger mig til at ytre et Par Ord, forinden der skrives til Afstemning. Jeg kan ikke andet end sympathisere med den Tanke, der ligger til Grund for det fremkomne Lovforslag, men paa den anden Side er jeg enig med dem, der mene, at selve Sagen ikke er saaledes forberedt, at den lovgivende Magt med Sikkerhed kan tage en Beslutning i den. Men desuagtet kan jeg ikke stemme for den foreliggende Dagsorden i den Skikkelse, hvori den foreligger, og det er netop dette, jeg ønsker at forklare, forinden

jeg skal afgive min Stemme. Jeg kan ikke stemme for Dagsordenen, uagtet jeg er enig i en Deel af hvad den indeholder, forbi det forekommer mig, at jeg ved at stemme for den i saa Henseende kommer til, for bestemt at erklære mig enig i, at det er absolut fornødent for at kunne gaae ind paa Lovforslagets Gjensstand, at Folkekirken er hørt, at der er afgivet Betænkning fra Folkekirkens Side. Jeg kan indrømme, at det kan være naturligt og ønskeligt, at Kirkens Stemme høres, naar man har det fornødne Organ for denne Stemme, men jeg kan ikke erkjende det for en usværgelig Betingelse, at en saadan Stemme er hørt, forinden den lovgivende Magt indlader sig paa at afgjøre, navnlig de specielle Punkter, hvorom der her er Tale. Jeg er derhos enig med den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kred (Carlsen), forsaavidt han udtalte, at det ikke just kunde siges, at det er et Anliggende, der griber dybt ind i de kirkelige indre Forhold. Jeg kan heller ikke indrømme, at denne Udtryksmaade er holdbar, og dette er en yderligere Grund for mig til ikke at gaae ind paa Dagsordenen. Hvad jeg bestemt savner, naar der endelig i Dagsordenen skal nævnes specielt, i alt Fald exempelviis, hvad det er, man savner, det er tilstrækkelige Oplysninger om, at der virkelig er en saadan Trang tilstede, at det gjælder meget om, jo før jo hellere at komme til en Lov i den Henseende. Jeg har vel hørt af Enkelte, at der paa sine Steder virkelig føles en Trang, men jeg er aldrig ved egen Erfaring, sjøndt jeg har havt Leilighed til ogsaa i saa Henseende at samle Erfaring fra de forskjelligste Egne i Landet, kommen til Kundskab om, at Sagen i alt Fald strakte sig videre end til de enkelte Tilfælde, hvorom der som meldt paa anden Maade er tilveiebragt Kundskab. Jeg kunde altsaa saameget mindre være betænkelig ved at udstyde Sagen. Jeg ønskede ogsaa at gjøre det ved en Dagsorden, men dette lader sig nu ikke gjøre, da jeg ikke kan stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet, og der er saaledes intet Andet for mig at gjøre, end efter Udvaldet af Afstemningen over Dagsordenen endeligt at bestemme mig til, hvorledes jeg ifølge min hele Opfattelse af det paa-